

[Horn.]

De ærede medlemmer hr. Vagn Bro og hr. Gottschalck-Hansen nævnedes, at jeg ligesom begyndte at starte et defensorat for hr. Wallenberg, og det kunne man ikke forstå. Jeg beklager det, hvis mine bemærkninger har kunnet opfattes på den måde. Jeg mener i mit første indlæg at have henvist til de bemærkninger, jeg gjorde ved lovforslagets første behandling, og som gik ud på, at der ikke forelå noget kriminelt; og der er ikke i udvalget fremkommet noget, som har givet anledning til, at noget medlem har villet sige: der foreligger det og det. Det kan være, nogen ikke vil synes om, at det siges, men jeg synes, vi her kan sige tingene, som de er: jeg tror ikke, jeg tager fejl, hvis jeg siger, at der i udvalget er nogle, som har den opfattelse — det er også sagt i betænkningen — at Wallenberg har et særligt ansvar. Jeg kan godt her gentage de betragtninger, jeg gjorde gældende ved lovforslagets første behandling: det er en mærkelig situation, at den administrerende direktør på et vist tidspunkt kapitulerer over for formanden hr. Wallenberg; og efter at vi har læst referatet af bestyrelsesmøderne og arbejdsudvalgs møderne, må jeg sige, at jeg er blevet bestyrket i, at det forekommer mærkeligt, at den administrerende direktør må kapitulere, og at Wallenberg så længe fastholder, i møde efter møde, at det er rigtigt at fortsætte samarbejdet med GAMSA, selv om jeg også vil erkende, som det blev påpeget i nogle af møderne, at der var rent faktiske forhold, som talte for at fortsætte. Hvis man i en anden forretning havde stået over for en lignende situation, havde man måttet gøre op med sig selv: skal vi likvidere nu og fastslå, at alt er tabt, eller skal vi fortsætte og prøve på at redde situationen? Det er det, de fleste rigtige forretningsfolk gør. Men situationen er nu altså den, så vidt jeg kan se, at vi nu bagefter ligesom embedsmandsudvalget skønner, hvad jeg også nævnte i mit første indlæg, at der ikke synes at have været tilstrækkelig økonomisk motivering for at gå ind i dette foretagende. Jeg mener ikke, at der i denne betragtning, som også efter min opfattelse blev udtrykt i mit første indlæg, ligger noget defensorat for Wallenberg, men jeg føjer til, hvad jeg også gjorde

gældende i udvalget, at der kan ikke være nogen, der er mere interesseret i at få denne sag belyst, hvis der kan oplyses mere, end netop Wallenberg. Vi kan ikke være interesseret i at gå og hviske til hinanden: der er noget med Wallenberg og hans svigersøn. Det er ikke rimeligt over for en svensk mand og et selskab, vi skal samarbejde med. Så meget om den sag.

Jeg kunne måske tilføje, at jeg har flygtigt nået at gennemse de forhandlinger, som førtes i andetkammeret i den svenske rigsdag, og har læst alle de udtalelser, som den svenske trafikminister har fremsat, og de svar, han har givet, bl. a. navnlig på den mistænkeliggørelse, der blev rettet fra en bestemt side i Sverige mod de økonomiske dispositioner med hensyn til privat indblanding. Jeg mener ikke, at der dér er fremkommet noget, som tyder på, at der er noget som helst kriminelt; derimod er der også i Sverige folk, der synes, det kunne være ønskeligt at få spørgsmålet nærmere belyst, så jeg vil håbe, at vort ønske herom ikke vil blive opfattet fra svensk side som nogen uvenlig handling fra vor side. Jeg vil sige, at jeg står helt og fuldt bag det, der står i betænkningen.

Må jeg slutte med at sige til det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen, som sagde noget om, at der var uoplyste ting, for kort tid o. s. v., at mig bekendt har der ikke været stillet noget spørgsmål i udvalget, som ikke er blevet besvaret. Der har ikke været fremsat ønske om at få dette eller hint oplyst, som ikke er blevet opfyldt. Og hvad angår det fortrolige materiale, så mener jeg ikke, at der i dette findes noget, hvorom man kan sige, at det ville have ført os til at tage en anden stilling end den, vi har taget. Der er ikke noget væsentligt nyt i dette fortrolige materiale.

Vagn Bro: Ministeren talte om den situation, at det måske meget snart kunne komme til strejke blandt piloterne, og det må jo erkendes, at det ville for dette selskab blive noget af en katastrofe, for så måtte det jo ophøre at virke en tid. Må jeg henlede den højtærede ministers opmærksomhed på, at nu skal der forhandles om to ting mellem de nordiske trafikministre, og var det så ikke rimeligt, om man på dette meget væsentlige område optog en forhandling om